

1
L'any d'olivi 4 - 11 - 21

Estimats tots. He retornat amb la meua
carta perquè abia, d'immens, l'encia amb
vostre la visita d'en Pere Bosch i a
va parlar-vos en. Per algun motiu imprevist,
no comparegere. hi he posat quatre ratlles
d'ent-hi que si no pot pujar
a veure es morbis, però pensu que pu-
jaia aquesta setmana.

que jo no em vaig quedar sense
Veigues. No se si sabeu que la
Marie Luisa Rodriguez i la seva filla van
ser a Roma. Moltes desde fa uns dies. Tan-
pot se que la seva estada sigui definitiva
o com transitoria. Sembla que instal·latura
aquí tenen la seua probabilitat de salvar la
cosa els hies d'ella, considerable, sigui quina
sigui la sort del mont d'après d'aquest
divici.

I com que hi feia una impressió molt
natural pujar a un samarri on hi ha
tants malalts contagiosos, en veure que
en Perech ens havia fet el salt, com an-

heu- nos al mas amb la Maria P. i la
Meri, per a dinar i passar-hi la tarda.
Tot era molt agradable, i la conversa no
va decaure ni un instant. No es van
distar les velles? En va semblar realment
notable la simpatia amb tant la dama
com la damisella parlen de tots veïnes,
i molt especialitzadament del Víctor. Van
fer fotografies, que ja sabem si senten he.

Suposo que amb això us forgia la mica
d'inquietud que les meves cartes anteriors
suggerien haver-les causat. En termes = tro
heu he com alguns del clareu contínuament
i per ara tolero perfectament l'aspiració, que
mantinc dins de límits prudentíssims. Tant,
que potser no sigui molt operant aspecte
a avançar l'oclusió de la caverna. De
moment, ja me acostento amb mantenir-la
amb aquesta un status quo, mentre no
esforço i en però en condicions de
existir ultimament aspiracions més
intenses.

Suposo que hauran rebut la carta que la
Merç és curiosa des de llavors o passà
15 dies de vacances amb la seva germana.
De retorn a Barcelona anà a veure la tieta
Angelita per explicar-li com ho havia passat de
tot, i com ho va aguantat el dia. Ha tornat
animada i contenta. Realment, en veure que hauria
estat una excursió afortunada.

Tindria en manera de localitzar, o almenys
caber si és xinès o més un espanyol, valencian,
anomenat José Enrique Dominguez Sanz? És
germà de una de les infermeres que cuida
de mi, i ella en vagant trobaria que és pa
francès, no en sap res de la cosa tres anys.
Si és possible, portar i dir-meu-me'n alguna
cosa.

A mi tampoc no em fa cap gràcia donar
parlat al cost del suïssament de solista. És ja l'elocú
que la diferència entre la nostra manera de
concloure sobre la democràcia però, literalment
drama de que veiem la cosa d'una manera
diferent. Tan veus que el gust de la llibertat
és essencial a l'home -i al vell i la planta i
tot el que viu. Així potser sigui una línia
o una línia, però és més o menys el que
que la immensa majoria dels homes preferix

el benestar material a la llibertat d'impressió.
El "sigle de las luces" va entremès de
milles d'opinió i es va omplir de belles
il·lustracions. Però es daven anys i hom s'acordat
de recordar que es homa són una
molt moixanteta i que aquest món és
el més desencantador dels pinzells. Tot
placet és molt trist, però sempre queda el
correu a una ànima noble de "concepció
el seu jardinet" i de donar-se a una
de les moltes coses que són en la
donat perquè en d'expressió. Tant, la
filosofia, la ciència, l'amistat, l'amor,
la caritat... pel milions de desgraciats,
la religió no era mai que una
transparència de l'amor al propi. Però
ja se sap que l'impediment està impedit de
homos intencions. L'unitat de repetit, tan
molt, que es veu que no importa
quin règim pot ser tan dolent com una
democràcia. L'una mal i l'altre. En tot
es pot fer bé i es pot fer mal. Algun
temps sembla indicar-ne un, altres

el Jan impactable. El que importa es man-
tenir els ulls ben oberts i s'organitzar a l'
amalgamació efectiva de venir les coses tal
com són.

Ja veurà com resulten la Maria M? El
fiet de tot i la Maria són - Algunes a
venir i Albert. He rebut una carta de l'Uxela,
que encara té dos metres, i una de l'
M'ed: la Mercedes datada el 16 de Juny,
poc abans d'embarcar-se cap a Mèxic on van
amb tanta albuca perquè es ven que Santo
Domingo és a la paraula. Ja ha tornat el
Vàter del campament?

Data, segurament ja no sabem mai ^{de} ^{com} ^{estava}
per començar, al menys mentre duri la calen-
daria, i si en van resultar algunes. És
ver que no estaven ben preparades.

I tot, però, és cert, doncs, que encara portes
una mitja hora?

Una hora allargada a/

Maria